

**WOJEWODA
ZACHODNIOPOMORSKI**

Szczecin, 23 października 2019 r.

P-1.4131.563.2019.AS

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r., poz. 506, poz. 1309, poz. 1696)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XIII/86/19 Rady Gminy Kobylanka z dnia 19 września 2019 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Kobylanka.

Uzasadnienie

W dniu 19 września 2019 r. Rada Gminy Kobylanka podjęła uchwałę Nr XIII/86/19 w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Kobylanka, w której uznała za bezzasadną skargę wniesioną przez D.S.-I. w dniu 10 kwietnia 2019 r. Akt ten został doręczony organowi nadzoru w dniu 27 września 2019 r.

Kwestie dotyczące rozpatrywania skarg zostały uregulowane w Rozdziale 2 Działu VIII ustawy Kodeks postępowania administracyjnego¹, gdzie nie tylko wymieniono organy uprawnione do rozpatrywania skarg, ale także przewidziano określony tryb postępowania. W tym zakresie ustawodawca zobowiązał organ administracji do niezwłocznego rozpatrzenia skargi oraz - co istotne - sformułował wymogi, jakie musi spełniać zawiadomienie o sposobie jej rozpatrzenia.

Stosownie do art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, organem właściwym do rozpatrzenia skargi na działalność wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy. W oparciu o wskazaną regulację Rada Gminy Kobylanka niewątpliwie posiadała kompetencję do podjęcia uchwały w przedmiocie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Kobylanka, jednak w toku badania jej legalności stwierdzono, że akt ten narusza prawo w sposób istotny.

Przeprowadzona analiza sporządzonego do kwestionowanej uchwały uzasadnienia wykazała, iż zawiera ono jedynie zbiór ogólnych informacji dotyczących procedowania skargi. Wskazano jedynie kiedy z treścią skargi zapoznaly się Komisja Skarg, Wniosków i Petycji oraz Komisja Rewizyjna Rady Gminy Kobylanka, a także jakie informacje uzyskano od Wójta Gminy Kobylanka w kwestii zaległości podatnika. Wymienione zostały również daty wystosowania do Skarżącej powiadomień o przedłużeniu terminu rozpatrzenia skargi. W konkluzji uzasadnienia zawarto zaś informację, że ww. komisje nie mają możliwości sprawdzenia (nie określając jakich kwestii to sprawdzenie ma dotyczyć), ponieważ takie uprawnienia posiada tylko Wójt, który rozpatruje umorzenia, a także że Skarżący może się

¹ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.).

odwołać (bez wskazania organu właściwego) i że Komisja skargi nie uwzględniła. W treści uzasadnienia do uchwały Nr XIII/86/19 nie został jednak przedstawiony stan faktyczny skargi, tj. co było jej przedmiotem, jakie zarzuty podniosła Skarżąca, jakie działania Wójta Gminy Kobylanka zostały zakwestionowane. W uzasadnieniu nie zostały też wyczerpująco przedstawione argumenty, które przesądziły o uznaniu przez Radę Gminy Kobylanka zarzutów skargi za nieuzasadnione, w szczególności zaś nie zostały wskazane prawne podstawy przyjętego przez ten organ rozstrzygnięcia (brak uzasadnienia prawnego).

Zauważyć w tym miejscu należy, że po rozpatrzeniu skargi organ obowiązany jest zawiadomić skarżącego o sposobie jej załatwienia, o czym stanowi art. 237 §3 Kodeksu postępowania administracyjnego. W przypadku odmownego załatwienia skargi - jak w omawianym stanie faktycznym - zawiadomienie takie, zgodnie z art. 238 §1 ww. ustawy zawierać powinno uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239. Uzasadnienie faktyczne winno wskazywać w szczególności fakty, które organ uznał za udowodnione (bądź nie), dowody, na których się oparł oraz przyczyny, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, natomiast prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa. A zatem, w uzasadnieniu powinno znaleźć się nie tylko rzetelne przedstawienie stanu faktycznego sprawy, ale także ocena zebranego materiału dowodowego i wyczerpujące wyjaśnienie przesłanek dokonanego rozstrzygnięcia (uznania skargi za bezzasadną). Organ musi zawsze w sposób niebudzący wątpliwości wykazać bezzasadność skargi i wyjaśnić stronie prawne podstawy swego rozstrzygnięcia². Biorąc zaś pod uwagę kolegialny charakter organu stanowiącego gminy zasadnym jest twierdzenie, znajdujące poparcie w orzecznictwie³, iż zawiadomienie, o którym mowa w art. 237 §3 Kodeksu postępowania administracyjnego, przybiera w tym przypadku formę uchwały. W konsekwencji, nie powinno budzić wątpliwości, iż obligatoryjnymi elementami uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi są uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239 powyższej ustawy, tj. te elementy, które przewiduje art. 238 §1 tego aktu. Nie ma przy tym znaczenia, czy elementy te znajdują się w treści uchwały, czy też w odrębnym uzasadnieniu do niej sporządzonym. Tymczasem, wyjaśnienia Rady Gminy Kobylanka zawarte w uzasadnieniu do uchwały Nr XIII/86/19 są lakoniczne, nie wynika z nich jakich ustaleń faktycznych dokonano w toku rozpatrywania skargi, ani też jakie przepisy prawa znalazły zastosowanie w procedurze rozpatrywania sprawy.

Takie postępowanie nie tylko uchybia dyspozycji normy zawartej w art. 238 §1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, ale prowadzi też do naruszenia fundamentalnych zasad, którymi organ administracji zobowiązany jest kierować się w toku postępowania. Zgodnie bowiem z art. 7 ww. ustawy organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Z kolei, art. 8 omawianego aktu stanowi, że postępowanie winno być prowadzone w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej. Zdefiniowane przez prawodawcę w ten sposób reguły odnoszą się zarówno do postępowań kończących się wydaniem decyzji administracyjnej, jak też tych, których przedmiotem jest rozpatrzenie skargi.

² Wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 5 kwietnia 2011 r., sygn. akt II SA/Bd 199/11.

³ Wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 29 grudnia 2010 r., sygn. akt II SA/Go 824/10.

W tym stanie rzeczy, wobec niespełnienia wymogów, o których mowa w przywołanych przepisach, uznać należy, że uchwała Nr XIII/86/19 Rady Gminy Kobyłanka z dnia 19 września 2019 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Kobyłanka podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, a zatem stwierdzenie jej nieważności jest konieczne i w pełni uzasadnione.

Mając powyższe na względzie, organ nadzoru zwraca ponadto uwagę na konieczność ponownego przedłożenia pod obrady organu stanowiącego Gminy Kobyłanka skargi na działalność Wójta Gminy Kobyłanka wniesionej w dniu 10 kwietnia 2019 r. i podjęcia w tej sprawie uchwały spełniającej wymogi obowiązującego prawa (art. 238 §1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego).

Rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego.

Wojewoda Zachodniopomorski

Tomasz Hinc

Otrzymują:

1. Rada Gminy Kobyłanka,
2. a/a.

